

PREZENTAREA AUTORILOR

Oana-Elena Brânda este lector universitar doctor la Facultatea de Științele Comunicării și Relații Internaționale a Universității Titu Maiorescu din București și Expert Comunicare la Institutul de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului. Are un doctorat în Istorie, susținut în anul 2016 la Școala Doctorală de Istorie a Universității din București. Temele sale de interes vizează domeniul Relațiilor Internaționale, precum: dezvoltarea Uniunii Europene, politici de securitate și apărare la nivel internațional, dezvoltare durabilă, diplomatie culturală și comunicare politică. A participat la numeroase conferințe naționale și internaționale, iar lucrările sale abordează teme relevante pentru dezvoltarea contemporană a mediului internațional.

Cele mai recente lucrări privesc evoluția politicii de apărare și securitate a României în contextul statutului de membru al NATO și Uniunii Europene („Romania’s Defence Policy and Role in NATO and the EU Common Security and Defence Policy”), eforturile române de contracarare a amenințărilor cibernetice („Romanian Cybersecurity Efforts – A Work in Progress”), precum și o perspectivă istorică asupra infrastructurilor critice de securitate („Perspectiva securitară istorică a utilizării infrastructurilor critice”). În prezent, lucrează la pregătirea unui volum care se adresează crizei provocate de pandemia de coronavirus dintr-o perspectivă multidisciplinară.

Ioan Alexandru Florea este expert în cadrul Departamentului de Istoria culturii și civilizației Levantului. A absolvit Facultatea de Limbi Străine la Universitatea din București, specializarea arabă-engleză. Și-a continuat studiile de masterat la Universitatea Politehnică București, Managementul Întreprinderilor Virtuale, Facultatea de Inginerie și Managementul Sistemelor Tehnologice și studiile de doctorat la Universitatea din București, Facultatea de Științe Politice, cu teza „Islamul politic între radicalism și moderație. O evaluare a perspectivei Khalduniene”. Este vorbitor de limba arabă, expert pe regiunea Orientului Mijlociu și Africii de Nord, autorul mai multor articole de specialitate, printre care amintim: „Legea islamică și drepturile omului în Orientul Mijlociu”; „Siria. Fotografii mișcate”; „Valori și instituții politice în Orientul Mijlociu. O paralelă între Ibn Khaldun și Machiavelli”. În perioada în care a lucrat la Institutul Eudoxiu Hurmuzachi pentru românii de pretutindeni, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, a realizat studiul „Comunități românești din afara granițelor țării. Patrulater identitar”, pentru care a obținut diploma de excelență a Academiei Germano-Română din Baden-Baden.

Dan-Alexandru Grigorescu este profesor emerit al Universității din București, cu o carieră de peste 50 de ani în cadrul Facultății de Geologie și Geofizică, în prezent director științific al Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului. Este autor a peste 200 de articole științifice publicate în 20 de țări, cărți, manuale, dicționare, a numeroase conferințe, articole și prezentări pentru public în domeniul Paleontologiei, Geologiei, Conservării mediului natural. A desfășurat cercetări geologice și paleontologice în regiunea Covasna, în Dobrogea de sud și timp de aproape 40 de ani asupra depozitelor cu resturi de dinozauri din Țara Hațegului. Cercetările au prilejuit numeroase descoperiri științifice: foci, balene și păsări acvatice în

depozitele sarmațiene din Dobrogea, dinozauri, cele mai vechi mamifere din România, uriașul zburător (pterozaur) *Hatzegopteryx*. În urma cercetărilor din Țara Hațegului a inițiat constituirea Geoparcului dinozaurilor. Din anul 2005 este membru al Rețelei europene și globale a Geoparcurilor UNESCO. A fost timp de 13 ani (1991-2003) director pentru România al Programelor Comisiei europene, Tempus și Socrates. Este Președinte de Onoare al Asociației europene a paleontologilor de vertebrate, expert UNESCO pentru evaluarea geoparcurilor. Este cetățean de onoare al orașului Hațeg.

Constantin Haită este cercetător în cadrul Centrului Național de Cercetări Pluridisciplinare „Alexandra Bolomey” al Muzeului Național de Istorie a României și, de asemenea, cercetător în specializarea geoarheologie în cadrul Departamentului Natură, cultură și societate al ISACCL. A participat la numeroase proiecte de cercetare științifică interdisciplinară și la cercetarea arheologică a unor situri eneolitice de tip *tell* aparținând culturii Gumelnița: Hârșova *tell*, Bordușani *Popină*, Bucșani *La Pod*, Vitănești

Măgurice, Sultana *Malul Roșu*, Măriuța *Movilă*, Luncavița *Cetățuie*, Năvodari *La Ostrov*. Este doctor în Istorie, specializarea Preistorie, al Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan” din București, cu tema *Originea și dinamica așezărilor de tip tell din Muntenia și Dobrogea. Considerații sedimentologice* (2011). A fost *Honorary Visiting Research Student*, School of History and Archaeology, Cardiff University, Marea Britanie. A efectuat un stagiul de cercetare în micromorfologia solurilor (2000), *International Course European Cultural Landscapes: An Interdisciplinary Approach*, Bușteni (2005) și *International Training Week in Soil Micromorphology in Archaeology*, Institute of Archaeology, University College London, Marea Britanie (2007 și 2012).

Cristian Ioja este profesor în cadrul Facultății de Geografie al Universității din București, Director al Departamentului Geografie și Mediu, a obținut abilitarea în Geografie la Universitatea din București în anul 2017. Este trezorier al Society for Urban Ecology și președintele Society for Urban Ecology – South Eastern Europe Chapter. Cercetările sale se axează pe evaluarea relației dintre mediu și societate, în special din perspectiva înțelegerii relațiilor dintre infrastructurile gri și cele verzi, evaluarea impactului asupra mediului aferent diferitelor utilizări ale spațiului și evaluarea eficienței procesului de planificare a mediului. Cercetările sale din prezent vizează evaluarea rolului soluțiilor verzi pentru sustenabilitatea și reziliența orașelor, precum și evaluarea serviciilor ecosistemice aferente diferitelor utilizări. Multe dintre cercetări au fost transferate în planificare, relevante fiind contribuțiile la elaborarea și/sau revizuirea unor documente precum: Strategia Națională pentru Conservarea Biodiversității 2014-2020, Planul Local de Acțiune pentru Mediu al municipiului București, planurile de management ale ariilor protejate ori planurile de urbanism. Cristian Ioja a fost director de proiect pentru 11 proiecte naționale. A publicat rezultate în nouă cărți și numeroase articole, care abordează aspecte legate de planificarea mediului, conflicte de mediu, infrastructuri verzi, utilizarea terenurilor ori evaluarea impactului asupra mediului.

Daniel Iosif este geograf, cercetător în cadrul Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului, cercetător afiliat în cadrul Centrului de Degradare a Terenurilor și Dinamica Geomorfologică și cadru didactic asociat al Universității din București. Câmpurile sale de activitate sunt: geomorfologie, geografie fizică, protecția mediului înconjurător, geomorfosituri, cartografie. Este bursier al Universității din Dijon (Master Géomorphologie et Géographie Physique),

apoi Doctor și bursier de Excelență al Universității Paris Nanterre (cu o teză intitulată: *Les Gorges du Danube en Roumanie. Inventaire, évaluation, valorisation*, Paris 2014). A efectuat alte studii și stagii de pregătire la universități din Europa ca: Université de Sorbonne, Université de Bourgogne, Université de Lausanne. Este Éditeur-en-Chef al revistei științifice de geografie *Cinq Continents* (din anul 2011) și Associate Editor al revistei *Annals of Bucharest University: Geography* (din anul 2013). A fost nominalizat în anul 2013 de către *International Geomorphologist Association* în *World Top 10 Best Young Geomorphologists* în urma conferinței Internaționale a Asociației Internaționale a Geomorfologilor. A publicat peste 40 de studii științifice apărute în reviste de specialitate din Franța, Italia, Elveția, Brazilia, România, precum și două cărți: *Studii și Cercetări de Geografie Interdisciplinară* (Editura Mayon, 2011), *Trecut în prezent. Eseuri Pariziene* (Editura Mayon, 2014).

Kopi Kyçyku s-a născut la Pogradec (Albania) în anul 1943. A absolvit Facultățile de Geologie-Mine și de Istorie-Filologie (secțiile limbă-literatură și istorie) la Universitatea de Stat din Tirana. Este academician, profesor la Facultatea de Limbi Străine a Universității din Tirana, membru în Comitetul Director Internațional al Centrului European de Studii Etnice și de Comunicare de pe lângă Academia Română (membru fondator al acestui Comitet, din anul 1992, alături de academicienii Mihai Drăgănescu, Nicolae Cajal, Ștefan Milcu, Ion Coteanu și alte șase personalități științifice din Marea Britanie, SUA, Cehia, Danemarca și Armenia). A fost timp de cincisprezece ani șef de departament la Academia de Științe din Albania. Este doctor în științe, Doctor Honoris Causa al Universității „Danubius” din Galați, inginer, scriitor, traducător și eseist.

Din anul 2010 este singurul creștin de religie ortodoxă căruia i s-a înmănat, în numele Sfântului Scaun, titlul de „Gentiluomo di San Silvestro” (Cavaler al Sfântului Silvestru).

Este membru al diferitor organisme științifice internaționale, a participat la congrese și simpozioane științifice organizate în multe țări și a predat, ca profesor invitat, la universități din Europa, Asia și Africa.

Este membru al Uniunii Scriitorilor și Artiștilor din Albania (din anul 1967) și autor al numeroase volume cu poezii, povestiri, pamflete, articole de critică literară și de studii științifice.

A tradus mai multe opere literare, istorice și geologice din limbile română, italiană, franceză, turcă, rusă și macedoneană. Este autor al nouăsprezece cărți originale de literatură, din care unsprezece volume de poezii, cinci de proză umoristică, una de povestiri și două de literatură științifico-fantastică și al șaisprezece monografii istorice și al mai multor manuale universitare. A publicat peste trei sute de articole, eseuri și studii de lingvistică comparată, de istorie, relații internaționale, de diplomatie și de geologie în reviste și manuale din Albania și străinătate. A prezentat peste patruzeci de referate și comunicări științifice la congrese și simpozioane naționale și internaționale. A fost onorat cu premii naționale și internaționale pentru predare la nivel universitar și postuniversitar, precum și pentru traducerile sale.

Mihaela Melinte-Dobrinescu este director științific și cercetător științific gradul I la INCD de Geologie și Geoecologie Marină (GEOECOMAR) din București, coordonând proiecte naționale (IDEI, Parteneriate) și internaționale (FP7, IGCP-UNESCO). A organizat și condus expediții științifice internaționale cu nava de cercetări *Mare Nigrum* pe Marea Neagră. Se ocupă de investigații asupra geo-ecosistemelor marine, datări pe baza algelor marine calcaroase, stabilirea unor noi situri geologice și paleontologice protejate în țara noastră, pentru constituirea unor noi geoparcuri naționale, precum și de geo-ecologia lacului Tuzla și a unor zone afectate de lucrări miniere din Banat. Este vicepreședinta ISEMMM (International Society of Environmental Micropaleontology, Meiobentology and Microbiology, Canada) și a fost președinta Asociației Paleontologilor din România (2009-2013). Este editor invitat la editurile Elsevier și Geological Society of London.

A publicat în jur de 20 de cărți și 150 lucrări științifice în domeniu. A obținut Premiul IGCP-UNESCO pentru contribuții în domeniul geologiei – Științele Pământului (Brussels, 1998); Premiul „Liviu Ionesi” al Societății Paleontologilor din România (2008) și Premiul Academiei Române (Secția de Științe Geonomice – Premiul „Gr. Cobălcescu”) în anul 2009.

Daniela-Mirela Pleșoianu este lector la Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole, din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța. Absolventă a Facultății de Științe ale Naturii și Științe Agricole, din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța, specializarea Geografie (1999-2003), a urmat apoi Masteratul „Ingineria construcțiilor portuare” (2005-2006) din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Construcții. În perioada 2007-2011 a urmat Școala Doctorală „Simion Mehedinți” a Universității din București.

A publicat, în colaborare sau ca unic autor, lucrări destinate publicului larg și studenților precum: *Geografia Continentelor – Particularități regionale*, autori Marian Marin, Marius Lungu, Anca-Nicoleta Albu, Daniela Pleșoianu, Ion Marin, la Editura Universitară, București, 2008; *Hidrologie generală* Daniela Pleșoianu, Editura Universitaria, Craiova, 2017. De asemenea, a publicat articole științifice ce abordează teme de geografie fizică, geografie culturală sau turism.

Ana-Maria Răducan este absolventă a programului de licență al secției de Filologie Clasică și a unui master de Studii Medievale din cadrul Facultății de Limbi Străine a Universității din București. Titlul de doctor l-a obținut la Universitatea din București în anul 2015, cu o teză despre crosul mistic la Sfântul Simeon Noul Teolog, lucrare răsplătită cu premiul Ad Astra pentru excelență în cercetarea doctorală.

A avut stagii de cercetare la Central European University (Budapesta), EHESS (Franța), Accademia di Romania a Roma, Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică (Veneția).

Interesele sale de cercetare converg spre literatura și societatea bizantină din perioada medie, cu atenție specială asupra moștenirii culturale a Antichității.

În prezent este expert în cultură romană și bizantină la Institutul de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului. Printre contribuțiile sale, pot fi amintite: *Semnificații ale termenului eros la Sfântul Simeon Noul Teolog* (Cluj-Napoca, Ed. Academiei Române, Centrul de Studii Transilvane, 2015), *Viețile poetului: Publius Ovidius Naso în dramaturgia românească* (studiu introductiv, Bacău, Ed. Vicovia, 2017), *Dan Slușanschi. Portret de clasicist* (co-editor, Oradea, Ed. Ratio et Revelatio, 2019).

Marius Skolka este conferențiar universitar în cadrul Departamentului de Științe Naturale al Facultății de Științe ale Naturii și Științe Agricole, Universitatea „Ovidius” din Constanța și doctor în Biologie (taxonomie animală).

Expertizele și domeniile sale de competență sunt: Zoologia nevertebratelor, Sistematica nevertebratelor, Entomologie, Evoluționism, Specii invazive, Zoodiversitate, Diversitate antropică, la specializările Biologie, Ecologie și protecția mediului, Agricultură, Horticultură și la programul de master Conservarea biodiversității.

Din anul 1990 desfășoară o activitate de cercetare în domeniul conservării biodiversității în ecosisteme terestre și marine, în biologia și ecologia speciilor invazive, în taxonomia și sistematica unor grupe de nevertebrate.

În urma cercetărilor efectuate a identificat un număr de zece specii invazive noi pentru fauna Mării Negre, a Dobrogei și a României.

Bartłomiej Szmoniewski este cercetător științific al Institutului de Arheologie și Etnologie al Academiei Polone, filiala Cracovia. Deține un doctorat în arheologie la Institutul de Arheologie și Etnologie al Academiei Polone, filiala Varșovia, cu tema „*La production des objets de parures et vestimentaires de métal non ferreux dans le territoire des Slaves entre le Vème et le VIIème siècle notre ère*”. A fost bursier în Japonia, la Japan Society Promotion of Sciences, Tokyo, apoi visiting

professor la Universitatea Soka din Tokyo.

Din anul 2008 până în prezent a efectuat săpături arheologice în România, în zona Dobrogei, împreună cu dr. Valentina Voinea, în cadrul mai multor proiecte interacademice, ultimul (care este în curs de derulare) purtând titlul *Central Dobrudja – Landscape Changes and Human-Environment Interactions from Neolithic to the Ottoman Empire times*.

Este autor a cinci cărți și 150 de articole publicate în Polonia, România, Rusia, Japonia, China, Anglia, SUA, Ucraina și Germania și coautor al cărții *The Velestino Hoard – Casting Light on the Byzantine „Dark Ages”*, Springer International Publishing, 2019.

Iuliana Titov și-a început în anul 1996 activitatea în cadrul Muzeului de Etnografie, secție a Institutului de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” Tulcea, fiind, de-a lungul anilor, conservator de colecție, muzeograf, responsabil științific sau membru în numeroase colective de cercetare științifică, iar din anul 2012 coordonează activitatea Muzeului de Etnografie și Artă Populară în calitate de șef-serviciu. În anul 2014 a obținut diploma de doctor în domeniul istorie cu teza: *Relația majoritari-minoritari etnici în Dobrogea de Nord*, pe care a publicat-o în anul 2015.

În anul 2017 a obținut acreditarea Ministerului Culturii ca expert de bunuri cu semnificație etnografică/textile, port popular, ocupații și meșteșuguri din județul Tulcea.

Este autor și co-autor a opt volume științifice cu teme de etnografie și a peste 50 de articole în reviste și publicații de specialitate.

Valentina Mihaela Voinea este cercetător științific II și secretar științific la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța și profesor asociat la Facultatea de Istorie și Științe Politice, Universitatea „Ovidius” din Constanța. Este doctor în istorie (2003) al Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan” al Academiei Române cu teza: *Ceramica complexului cultural Gumelnița-Karanovo VI. Fazele A1 și A2*. Specializarea sa este neo-eneoliticul din spațiul sud-est european. A fost responsabil științific al șantierului arheologic Insula La Ostrov (L. Tașaul, Năvodari, jud. Constanța) în perioada 1999-2012 și, în prezent, al șantierului arheologic de la Cheia, comuna Grădina, județul Constanța.

Printre publicațiile sale se numără: *Ceramica complexului cultural Gumelnița-Karanovo VI. Fazele A1 și A2*, Constanța, 2005; *From the Alps to the Balkans (Bulgaria, Greece and Rumania)*, vol. JADE, *Objets-signes et interprétations sociales des jades alpins dans l'Europe néolithique*, tome 3, 2017; *Dynamique de l'habitation Néolithique jusqu'au début de la période Médiévale dans la région Cheile Dobrogei – Vallée Casimcea*, vol. *Recherches croisées en Dobrogea*, Annales. Académie Polonaise de Sciences, Centre Scientifique à Paris vol. 15, 2013; *Cattle and sheep herding at Cheia, Romania, at the turn of the fifth millenium cal B.C.: a view from stable isotope analysis*, vol. *Early Farmers. The View From Archaeology and Science*, British Academy, vol. 198, 2014.

Dobrogea - martor al civilizațiilor milenare ale Levantului București, 29 Noiembrie 2018

CARIERE DE PIATRĂ, CETĂȚI ȘI MONUMENTE ARHEOLOGICE ÎN DOBROGEA

Institutul Geologic al României, Str. Caransebeș nr. 1, sectorul 1 București

PRINCIPALELE TIPURI DE ROCI UTILIZATE ÎN CETĂȚILE DIN DOBROGEA

Cetățile nordice – *Troesmis*, *Halmyris* – au exploatat intens rocile Cretacicului superior din Podișul Babadag. Histria a utilizat două surse distincte: una nordică, de unde primea roci de tipul celor utilizate și la *Troesmis* și *Halmyris*, și alta sudică, probabil comună cu a Tomisului, constituită din calcare jurasice din Sinclinalul Casimcea. Calcarele jurasice au fost folosite și la *Ulmatum* și *Capidava*. *Tomisul* a beneficiat și de altă sursă, sudică, de calcare sarmațiene, probabil comună cu a *Callatisului* și cu a cetăților *Sacidava* și *Tropaeum Traiani*. Unica cetate care a exploatat calcare eocene a fost *Tropaeum Traiani*. Tot aici, și în cetatea de la *Păcuilui Soare*, au fost utilizate extins calcare neocomiene, respectiv barremian-apliene.

Cetatea Troesmis. Reconstituire ipotetică după A. Baudry

Cetatea Troesmis. Capitel corintic sculptat în spongolit turonian din Podișul Babadag

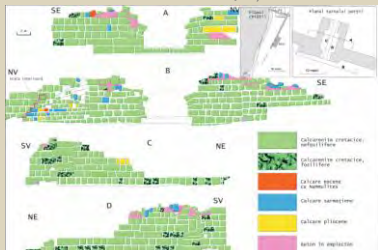
Hercules Saxanus sculptat în calcare neocomiene din cariera antică de la Cernavodă

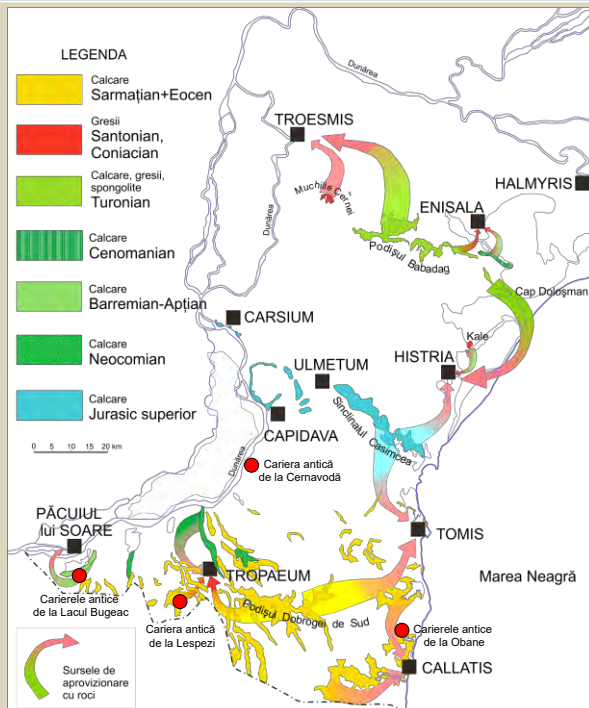
Carieră cu fronturi în zig-zag în calcare barremian-apliene utilizate la cetatea Păcuilui Soare

Cetatea de la Păcuilui Soare. Rocile din alcătuirea turnului porții

Tropaeum Traiani. Basilica Forensis construită din calcare sarmațiene cu *Maetra*

Harta cu sursele de roci utilizate pentru fortificația de la Enisala

Capul Doloșman, sursa posibilă de spongolite turonice pentru cetatea Histria

Valea Cheia, în Sinclinalul Casimcea. Veche carieră în calcare jurasice

Metopă din monumentul triumfal de la Tropaeum Traiani sculptată în calcar cu *Nubecularia*

Cariera romană de la Deleni

Tomis. Sarcofag din calcar sarmațian cu *Nubecularia*

Callatis. Friză sculptată în calcar de Limanu

Cariera cu calcar de Limanu

Dr. Albert Baltres